

ԺԳ

ՅԱՂԱԳՍ ՓԱԿԱՆԱՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Առաջ.

Կարգեցին առաքեալք և եղին հաստատու-
թեամբ, թէ՝ որպէս տէրն հրաման ետ, և պարզե-
ւեաց մեզ, թէ զոր արձակիցէք յերկրի, եղիցի ար-
ձակեալ յերկինս, նոյնալէս և հրաման տուեալ քա-
հանայութեան և երիցանց կարգի, զարժանիս օրհ-
նութեան՝ միաբան օրհնել, և զանարժանսն միա-
բան կապել և ըմբերանել, և զոր կապենն՝ կապեալ
կացցէ, մինչև հնազանդեցի առ աջնորդին, Ապա
եթէ՝ սարապարտուց և յանարժանս՝ զոք կապես-
ցեն, պատիժ պատուհասի ընկալցին ըստ արժանի,
որք ի զուր կապեցին, բայց որ կապեցաւն՝ ընկալ-
ցի ամորժելով զկապանսն, որպէս թէ՝ իցէ արժա-
նի կապանացն:

ԺԳ

ՅԱՂԱԳՍ ԱՆԱՐԴԱՆ ԳՈՐԾՈՑ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆԱՑ ԱՌՀԱՍԱՐԱԿ

Առաջ.

ի ձեռն՝ կապանաց ժամանակաւոր ոք՝ երաշխաւորս տուեալ, լուծ.
ժը ծը ցի:

իւ ծթ Եպիսկոպոս, կամ երեց, կամ սարկաւագ, թէ
հարկանելով զնաւատացեալս մեղուցեալս, կամ զան-
հաւասս ապիրատս, այսպէս կամիցի երկեցուցանել,
լուծանել զնոսս հրամայեմք. քանզի ոչ ուրուք զայս
տէրն ուսոյց, այլ զնորին հակառակն՝ ինքն տան-
ջեցաւ, այլ ոչ զոք ենար, թշնամանեցաւ, և ոչ զոք
փոխարէն թշնամանեց, չարչարեցաւ՝ և ոչ սպառ-
նացաւ:

իւ հդ Եպիսկոպոս, կամ երեց կամ սարկաւագ քուի
իցէ պարապեալ կամ գինարբուաց, կամ դադարես-
ցի, և կամ լուծցի:

իւա հե Կէս սարկաւագաց կամ գրակարդացաց կամ
սաղմոսերդաց, զնմանս արարեալ, կամ դադարես-
ցին, կամ որոշեացին, նմանապէս և ժողովրդականք:

իւզ ձ Եպիսկոպոս, կամ երեց կամ սարկաւագ, կամ
ընաւին իսկ ի քահանայական կարգէ, յամուսնու-
թենէ, ի մոոյ և ի գինաւոյ, ոչ վասն ճգնութեան,
այլ պիղծ վարկանելով զայնոսիկ ի բաց մեկնի. մո-
ռացեալ թէ՝ ամենայն ինչ յոյժ բարի է, զի արու

և էգ արար Աստուած զմարդն, այլ հայհոյելով ան-
գոսնեսցէ զդործաւորութիւնն. կամ ուղղեսցի կամ
լուծցի, և յեկեղեցւոյն ի բաց ընկեսցի, նմանապէս
և ժողովրդական ոք:

Խը ձբ Եթէ ոք եպիսկոպոս, կամ երեց կամ սարկա-
ւագ՝ յաւուրս տօնից՝ ոչ ճաշակէ ի մոյ և ի գին-
ւոյ, լուծցի, որպէս գհուրեալ խղի մոտ իւրոց, և
պատճառք գայթակղութեան բաղմաց եղեալ:

Խթ ձգ. Եթէ ոք ժառանգաւոր ի կապելոջ ըմբռնես-
ցի ուտելով, որոշեսցի. բայց ի պանդոկոջ միայն,
և ի ճանապարհ յաղագս հարկ լինելոյ:

ծ ձդ Եթէ ոք ժառանգաւոր՝ թշնամանեսցէ զեպիս-
կոպոսն անիրաւարար, լուծցի. քանզի զիշիան ժո-
ղովրդեան քո ոչ հայհոյեսցեաւ:

ծա ձե Եթէ ոք ժառանգաւոր՝ թշնամանեսցէ զերեց
կամ զարկաւագ, որոշեսցի:

ծբ ձզ Եթէ ոք ժառանգաւոր՝ զիսուլ, կամ զկաղ, կամ
զկոյր, կամ զդէմսն ինասեալ այպանեսցէ, որոշես-
ցի. նմանապէս և ժողովրդականք:

ծէ դա Եթէ ոք ժառանգաւոր՝ վասն մարդկային եր
կիւղի՝ Հըէլ կամ Ճեթանոսի, . կամ թերահաւատի
կորսուցի, ևթէ զանունն Քրիստոսի ունի, լուծցի և
որոշեսցի, իսկ եթէ՝ զանուն ժառանգաւորի՝ լուծցի:

կէ ճա Եթէ ոք ժառանգաւոր կամ ժողովրդական՝
առցէ ի սուրբ եկեղեցւոյ՝ մոմեղէն, կամ ձէթ. ո-
րոշեսցի. և հինգպատիկ տուժեսցի, հանդերձ որով
առնէ անոթով ոսկէղէնիւ սրբեցելով՝ ոի ոք յիւր
պէտս զողացեալ, զի օրինազանցութիւն է, ապա
թէ ոք ըմբռնեսցի՝ պատուհասիւ որոշեսցի:

Նէկէրոյ Վասն այնոցիկ՝ որ առանց քննելոյ և փորձե-
թ ճծե լոյ մերձեցան յերիցութիւն, և ապա իրքն յայտնե-
ցան, և մարդն պիղծ գտաւ, և դարձեալ ի նոյն
մեղս անկեալ շաղախէր, և ընդդէմ կանոնաց դոր-
ծէր, զայնպիսին ոչ ընդունի եկեղեցի, ոչ զնա, և
ոչ զառնելիսն, կամ եղև սուրբ և մեծ ժողովոյն, զի
այնպիսին լուեսցէ:

ժ ճծզ Վասն այնոցիկ՝ իրք օծան յանարժանից, ըստ
անգիտութեան եպիսկոպոսին, կամ եթէ զիտէին
որք մերձեցուցին՝ և ի ձեռն արծաթոյ քարշեցաւ
ճշմարտութիւնն, եթէ ի վերջոյ յայտ եկեսցեն իրքն,

և անարժանութիւն առնն, և կաշառակրծութիւն կարգողացն, կամ եղև մեծ ժողովոյն՝ օծումն բարձ- ցի ի նմանէ, և կարգողքն ընդ պատուհասիւք եղի- ցին, որպէս եպիսկոպոսն կամեսցի:

ԺՐ ՀԾԸ

Վասն այսոցիկ՝ ոք կոչեցանն, և յօժարու- թեամբ կալան զասահճանն, և ապա ի մեջս զառա- ծան, և կերան զփսխած իւրեանց, ի չնութիւն, ի պոռնկութիւն, ի գողութիւն, յագահութիւն, յոխա- կալութիւն, մտնաւանդ զանհնարին աղէտան, որ գործեն և անդէն ի խորհուրդն և ի սուրբ սեղանն մերձենան, այսինքն ի պատարագն մատուցանել, և շարժեն զբարկութիւնն Աստուծոյ ի վերայ երկրի. կամ եղև մեծ ժողովոյն, վասն մարդասիրութեամբ, այսպիսիքն Ճ. ամ, ընդ պատժովք լիցին, և Գ. ամ, ընդ ունկնդիրսն կացցեն, ապա քննեալ և փորձեալ զվարս և զջերմեռանդն՝ սրտիւ յօժարութեամբ, և ողորմութեամբ, և աղքատսիրութեամբ՝ զապաշխա- րութիւնն. կամ եղև սուրբ և մեծ ժողովոյն՝ առ այնպիսիսն մարդասիրութիւն ցուցանել եպիսկոպո- սին՝ որ իցէ ի վիճակին անդրէն ի խորհուրդն հա- ւասարիլ և ի կարգ ողաշտամանն, ապա եթէ՝ կեղ. ծաւորութեամբ իցէ երթևեկն նորա յեկեղեցի, և դիտել զնմանիսն իւր, և գայթ ի գայթ զղջումն և ապաշխարութիւնն մարդահաճութեամբ, այնպի- սումն, կանոնք մինչև ցլախճան սահմանեսցին,

Նիկ. Բ.

Նթէ ոք արհամարհելով զեկեղեցեաւն, և զե- ծ մժզ կեղեցւոյ խորհուրդ՝ ի տան գործիցէ, նզովեալ ե- ղեցի:

Գանդ.

Ոյք արտաքս քան զեկեղեցին, ժողովս ժողո- գ յևզ վեսցեն, և արհամարհեցեն զեկեղեցի, և կամիցին զեկեղեցւոյ պէտս գործել, իրրև ոչ իցէ երեցն՝ ըստ կամաց եպիսկոպոսին լեալ, նզովեսցի:

Անուշոք.

Երեց ոք՝ կամ սարկաւագ, արհամարհեաց վիւ- ե յկթ ըոյ եպիսկոպոսին զբաման, իրիւ մերժեալ էր զնո- սա յեկեղեցւոյ, և առանձին ժողովեցան, կամ ժո- ղովեսցին, և սեղան հաստատեցին, և ի կոչ եպիս- կոպոսին ոչ եկին, և ընդդէմ եղեն, և անարգեցին, և ոչ կամեցան զբանս նորա յանձն առնուլ և լսել, իրրև միանդամ և երկիցս կոչեաց, զայնպիսիսն բնակին մերժել արժան է, և ոչ ևս միսիթարութեան ինչ հասուցանել իրրև ոչ ևս կարող են զնոյն պա- տիւ ունիլ ամենւին: Ապա եթէ յամեսցին ևս ի

նմին իրա, խսուկութիւնս առնել և ամբոխս յարուցանել յեկեղեցւոյ վերայ՝ յարտաքին իշխանութենէ, և ի զօրութենէ ուստեղ, զայնպիսիսն՝ իրեւ զիսու վարարս դարձուցանել և սանձարեկ առնել արժան է,

ԺՐ ՀՆՊ Եթէ ոք յիւրմէ եպիսկոպոսէն անկաւ՝ երեց կամ սարկաւագ, և զեպիսկուսին ուսին զդատաստան ոչ յանձին կալաւ, և համարձակեցաւ ձանձրացուցանել զլուր ժողովոց բազմաց, որպէս թէ զինչ իրաւունս ունիցի, առաջի բազում եպիսկոպոսաց ասիցէ, և ի նոցանէ զարդար դասաստանի վճիռն ակնունիցի առնուր, ասպա եթէ, ի նոցանէ պրտնեղեցաւ, և անգոսնեաց, և համարձակեցաւ առ թագաւորն դիմել և ձանձրացուցանել, զայսպիսիսն մի արժանի առնել թողութեան կամ ընդունելութեան, և կամ բնաւ յոյս ինչ տալ, զի առ յապայ հաստատեսցէ ի նոյն տեղի:

ԺԵ ՅՆԹ Թէ ոք յեպիսկոպոսաց յիրս ինչ մեղադրիցից յանցանս, և չարախօսեսցի և դատապարտեսցի յամենեցունց, որ յիշխանութեամբ՝ զմի և զնոյն վճիռ հանին ի վերայ նորա և յայտնիցին, այսպիսին մի իշխեցէ այլում դատ խօսել, կամ իրաւ ոք յիշխեսցէ առնել այնպիսոյն, այլ կացցէ և հաստատեսցի միաբանութիւն ամեննեին, որ եղի յայսմ իշխանութենէ զոր եպիսկոպոսէն կարգեցին:

ԼԱՏՈՂԵՒ Զէ արժան՝ որ իքահանայից աստիճանի են՝ յերի իդ հմգ ցուէ մինչև ցդպիրսն, առ կրպակս մտանել և շոայլել կամ ի վաճառի՝ ի նոհակերոց մտանել և ճաշակել:

ԼՊ ՆԻՒ Ոչ է մարթ քահանայից և ուխտաւորաց, մոզս, և թովիչս, և դիւթո, և վհուկս լինել կամ առնել, կամ հմայեալս և պահպանս, որք ճշմարտութեամբ չեն պահպանք, այլ կապանք նոգւոց նոցին, և որ յայսպիսի ինչ գտցին յանձին ունիլ, արտաքս քան զեկեղեցի ընկենացին:

ԹԱԴ. Գարձեալ ասէ առաքեալն՝ իսկ եթէ ձեռնադրեսցէ առաք.

ԺՄ ՆԿՊ զոք եպիսկոպոսն, և մարդն ուղիղ էր, ասպա շնացաւ, կամ գողացաւ, կամ այլ ինչ վատթար գործեաց, այնպիսին ամեննեին բարձիցի ի քահանայական շնորհէն, և ձեն, և նշանն, քանզի անհնար է նման այլ քահանայանալ, այլ արտաքոյ տպաշխարել, ժեմ, ապա յայնժամ եկեղեցւոյ արժանանայ, և հա-

զորդութեան սուրբ պատարագին, ընդ այլ զինուորսն
կացցէ յեկեղեցւոց, և անհնար լիցի նմա՝ այլ ի բէմ
ելանել, կամ կարդալ, կամ սաղմոս ասել՝ մինչև
յօր մահուան իւրոյ, քանզի պղծեաց նա զուրբ
ամուսնութիւնն և առ ոտն կոխեաց, մի՛ համարձա-
կեցուացէ եպիսկոպոսն, քանզի չէ հնար նմա, այլ
քահուանայ լինել:

Ա. Գըշե.

Եթէ ոք ի քահանայից՝ զծածուկ խոստովա-
լուս. նութիւն ուրուք յայտնեաց, անկցի յաստիճանէն, և
իր միթ ի կարգէ պաշտօնէից մերժեսցի, և մեղք չխօստո-
վանողին՝ անկցի ի վերայ նորա:

Բաշողի

Եթէ ոք յածի աւելորդ քան գհարկաւոր պէտսն՝
իւր ուր շըջելով վայրապար, որոշեսցի այնպիսին, զի դադա-
րեսցին ոտք նորա ի տան, որպէս և գրեալ է:

Բարսղ. Ա.

Քահանայ, կամ սարկաւագ, կամ ուխտական
ճծա պիէ եկեղեցւոյ, թէ պոռնկի յախտ ցանկութեան սա-
տանայի, լաւ է միանգամ պոռնկի, և ապաշխա-
րել, քան ամուսնանալ՝ և յարակայ պոռնկի երեք-
կին կամ չորեքկին, յար ի պոռնկութեան են. զի
լաւ էր նոցա պոռնկի, և ի կարդ գալ ապաշխա-
րութեամբ, քան պղծել գեկեղեցի Աստուծոյ և
զարդարութեան պսակն:

Վարդ.

Եթէ ոք ի մժղնէութեան գտցի, կամ երեց,
Հայոց կամ սարկաւագ, կամ յաբեղայից, ի քահանայու-
թեանէ լուծցի. աղուեսադրոշմ ի ճակատն դիցի, և
ի տեղիս ճգնաւորաց՝ յապաշխարութիւն տացեն.
Ճթ ունձէ ապա եթէ՝ դարձեալ ի նմին գտցի՝ զջիլսն զերկո-
սեան կըտրեսցեն, և ի գողենոց տացեն, զի մարդ
ի պատուի էր և ոչ իմացաւ, նոյն պատուհաս և ա-
րեղային: Ապա եթէ՝ արք կանամբք և որդւովք
գտցին յաղանդին, զարանց և զկանանց և զիրա-
գէտ մանկանցն զջիլսն կտրեսցեն, աղուէսադրոշմ
ի ճակատն դիցեն և ի գողենոց տացեն յապաշխա-
րութիւն, և մանկունք՝ որ չկ իցեն դիտացեալ զուրդ-
ծութիւն, կալցեն և տացեն ի ձեռւս սուրբ պաշտօ-
նէիցն Աստուծոյ, որ սնուացեն և ուսուացեն զնոսա ի
հաւատս ճշմարիտս և յերկիւղ տեառն:

Յովհան.
Էմաստ.

Եպիսկոպոս կամ քահանայ, կամ սարկաւագ,
կամ ողի և իցէ յուխտէ եկեղեցւոյն, յարքեցութեան
գտեալ, մի՛ իշխանցէ պաշտել զկարգն, մինչև աւուրս
ընդ մէջ արարեալ սրբեսցէ զինքն ապաշխարու-
թեամբ, պահօք և աղօթիւք, և ապա համարձակես-

ցի մատչիլ ի կարգ իւր, և ի հաղորդութիւն, իսկ
եթէ յամառեալ ի նմին որկորոտութեան յամեսցէ,
լուծցիլ:

Նվիրեմ. Քահանայ, կամ կրօնաւոր, կամ սարկաւագ,
կրոն.
առմխ որ կամակոր մտօք ինքեան ընկենուն զպատիւն
կամ գրէմն վասն ծանրութեան կամ ծովութեան,
կամ ամբարտաւանութեան, կամ հակառակութեան,
կամ ամուսնութեան, արտաքս ընկեսցի յեկեղեցւոյ
և ի ժողովրդոց, և ի կենդանի խորհրդոյն. քանզի
հաւասար է նա այնոցիկ՝ որ զորդին Աստուծոյ առ.
ոտն հարին, և զարիւն նորոյ ուխտին խառնակ
համարեցան, և զշնորհաց հոգին թշնամաննեցին, ա-
պա եթէ՝ ապաշխարեալ դարձին. յետ է, մի ա-
պաշխարութեան՝ արժանացին եկեղեցւոյ ի հաղոր-
դութիւնն, իսկ զպատիւն և զբէմն՝ ըստ կամաց
եղիսկոպոսին առցեն:

Անտ. թ. Կամ եղեւ մեծ և սուրբ ժողովոյն, թէ՝ երեց,
դ ոմծա կամ սարկաւագ, կամ նվի և իցէ յուխտէ մանկանց՝
քրիստոնեայ անուն ի վերայ. մի ժողով ընդ կա-
նայս, և մի ի բաղանիս մտանել:

եռմծք Կամ եղեւ մեծ և սուրբ ժողովոյն, թէ քահա-
նայ իցէ, ամենեին իսկ յուխտէ մանկանց, երթար
ի հարսանիս, ոչ կաքաւել, և ոչ ի պարու դալ, այլ
պարկեշտութեամբ ընթրիս ուտել, որպէս և վայել
է քրիստոնէի:

դ ոմծք Կամ եղեւ մեծ և սուրբ ժողովոյն, թէ քահա-
նայ իցէ՝ կամ բնաւ յուխտէ մանկանց, մի տեսա-
նել զիսաղ ի հրապարակս, և մի զձայն երգոց և
փողոց՝ թողեալ զերգս հրեշտակաց, և գերեսցես
զմիտս քո ի նոսա, և մի գուսանամուտ առնել քա-
հանայից զտուն իւր, թողեալ զերգս Աստուծոյ,
քանզի ոչ կարեն ի միասին բնակիլ:

Դունոյ Ոմանք յուխտէ եկեղեցւոյն՝ զկարգ և զպաշ-
ս. ժող. տօն թողին, և հեծելութիւն ստացան. Օրդ՝ եթէ
դ ոմկդ դառնան ի չար ճանապարհէն, օրհնեալք են ի
տեսանէ. և ընկալեալք ի մէնջ, ապա եթէ ոչ՝ իշ-
խանութիւն լիցի վարդապետին՝ զշնորհս եկեղեցւոյ
հանել յայնպիսեացն, և, արժանաւոր քահանայից և
պաշտօնէից և մերձաւորաց տալ. որք զսրբոյ եկե-
ղեցւոյ զգուշութեամբ զկարգն կատարեն, այլ և
ժամ դիցեն այնպիսեացն Գ. ամ, եթէ չդառնան ի
ծանրութեան ճանապարհէն, իշխանութիւն լիցի ե-

պիսկոպոսին, զայնպիսին գրով և կնքով իսկ՝ մեր-
ժել ի շնորհացն, և տալ մերձաւորաց նոցա:

Ներս. Իսկ վիրաւորեալքն ի պոռնկութեան դիւէն,
Շնոր. հոսմամբ ախտից գիշական և մեղկական խորհրդով
բ ոյկդ լկեն զմարմինն և հոսեցուցանեն զարինն, մի՛ ե-
կեսցեն ի կարդ քահանայութեան, և թէ ի կարդին
են, լուսցեն ի սպասաւորութեանէ:

դ ոյկդ Քահանայն՝ զամենայն կարդեալ աղօթսն ան-
խափան կատարեսցէ զեօթն ժամուցն, և մի՛
զմարմնական զործով զբաղեսցի, և մի՛ նզովս հանցէ
կամ ինչ աղաեղի, և մի՛ ծիծաղիսցի, մանաւանդ
յաւուր՝ յորում պատարագ մատուցէ, և զկնի ժա-
մուն՝ մի՛ արտաքս թքցէ. և մի՛ զձեռս յանարժան
տեղոջ լուսացէ, և մի՛ ննջեսցէ անհոգութեամբ և
մի՛ աղահեսցէ ի կերակուր:

Ժա ոյհը Որ ժամ առնէ և արքենայ և փսխէ, նոյնպէս
և որ հաղորդի և փսխէ, Զ ամիս, պահօք և աղօ-
թիւք արտաքոյ ապաշխարեսցէ, իսկ որ արտաքս
ցայտեաց, ի գգուշաւոր տեղւոջ ծածկել, և ոչ այ-
րել տգիսութեամբ, և թէ զնոյն կրկնէ, Գ ամ, ա-
պաշխարեսցէ. Բ, արտաքոյ, և Ա, ի ներքս, և թէ՛
երեքկնէ, այլ մի ի սուրբ խորհուրդն մերձեսցի,
իսկ եթէ արքեցաւ միայն յայնմ աւուր, Ի. օր, ար-
տաքոյ ապաշխարեսցէ, ապա թէ՛ յայլ աւուրսն
արքենայ, Ը օր, աղօթս մի ասասցէ, և մի աւե-
տարան կարդասցէ, և թէ ի նոյն որկորուտութեան
յամէ, լուծցի:

Ժէ ոյհը Եթէ օթեակ նշխարով մատոյց յանդէտս, Խ. օր,
իսկ գիտելով՝ Բ. ամս, բայց վարդապետն հայեսցի
ի ջանն, և մարդասիրեսցէ կարճելով:

ԺԵ

ՑԱՂԱԳՍ ԶԱՐՀԱՄԱՐԴԵԼՈՅ ԶԵԿԵՂՍՑԱԿԱՆՍ ԵՒ ԶԱՐԳԵԼՈՅ
ԶՀԱՍՍ ՔԱԶԱՆԱՅԻՑ ՀԱՏ ՍԱՀՄԱՆԵԼՈՅ ՀԱՐՑ ՄՐԲՈՅ

Առաք. Կարդեցին առաքեալք՝ և եղին հաստատու
իւ իւ թեամբ, թէ մի ոք անարդեսցէ և անդունեսցէ, և
արհամարհանօք կալցի զքահանայն, թէ և կարի ոք
անարժան և յանարդաց ոք իցէ, զիտասցէ, զի զԱս-
տուած անարդէ, զի Աստուծոյ սպասաւորէ՝ ձեզ ի

բարիս, և համարս տալոց է ընդ հոգւոց ձերոց, զի գրեալ է՝ զիշխան ժողովրդեան քո՛ մի բամբասեցես:

Առաք.
ի ձեռն
կղէմ.
Դ Ա

Բայց այլ ամենայն միրգք ի տունս առաքես ցին եպիսկոպոսին, և երիցանցն, այլ ի սեղանն մի մատիցեն, յայտ է՝ զի եպիսկոպոսն և երիցունք բաժանեսցեն սարկաւադաց և այլոց ժառանգաւորաց:

Բարս. Բ.
Հդ չմթ քահանայ, որ կանամքի իցէ, և գարշի ի նմանէ,
նզովեալ եղիցի:

Ճիբ պիտը
Թէ ոք արգելցէ զալտուղ քահանայի, կամ զերի, կամ զմորթի, կամ զայլ հասս սուրբ եկեղեցւոյ, որ սուրբ Հոյրապետացն կարգեալ է՝ ազդմամբ սուրբ Հոգւոյն, եղիցի ընդ խաչահանունսն Քրիստոսի:

միտ պղէ
Թէ ոք յիշխանաց զգահանայն անարգէ վասն պլունկաց, կամ այլ չար գործոց, որպէս թէ՝ օգնական լինել նոցա, և զարդար դատաստանն թիւրէ, որպէս և զիրն ասէ, իշխանք ձեր՝ գողակիցք են գողոց, նզովեալ եղիցի ի Քրիստոսէ, և չարիք նոցա ի դրուի նոցա եղիցին:

միբ ոնծդղ
Եթէ քահանայ ոք՝ զհաս քահանայի ուրուք ուտէ լուեայն՝ կամ յայտնի, կամ զայլոյ աղ օրհնէ, կամ պսակէ, կամ կնունք, կամ թաղումն, և զայլ այսպիսիս առանց հրամանի քահանային, նզովեալ եղիցի ի կեանս և ի մահ, և կարգաւորեալքն անմիաս են:

Բ. Ժող.
Սայոյ
իա իա

Ժողովրդուկանք՝ աղաչանօք և յօժարութեամբ տացեն զհասս քահանայիցն յամենայն արմտեաց՝ պտուղս, և զկարգեալ բաժին մատաղին, և պսակին, ընծայիք և թաղմանն հանդերձ և ժամու դրամ, ոչ գին պատարագին, այլ երիցուն հանդերձ և կերակուր, որ աղօթից և պատարագի պարապէ և եկեղեցւոյն:

ԺԶ

ՅԱՂԱԳՍ ԴԱՏԱԿՈՐԱՑ

Առաք.
իզ իզ թեամբ, թէ՝ որք են յաստիճանի դատաւորութեան,

և իշխան առնել դդատապոտանս, եթէ թիրեսցէ, և
եթէ աշառիցէ երեսաց, և պարտաւորեսցեն զար-
դարն, և արդարացուսցէ զպարտաւորն, մի ևս
կացցեն ի կարգ դատաւորութեանն, և պատուհա-
սեալ կշտամբեսցին, զի ոչ իմացան զդրեալսն աս-
տուածային ձեռամբ յօրէնսն Մովսիսի, թէ՝ խոտո-
րեցուսցես զիրաւունս դատաստանի, և կաշառ ի
վերայ իրաւանց մի առնուցուս:

ԺԵ

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՒՄԱԿՐՈՆԻՑ ԵՒ ՌԻԽՏԱԿԱՆԱՅ

Առաք.

Կարգեցին առաքեալք՝ և եղին հաստատու-
թեամբ, եթէ ոք ի կարգէ պաշտօնէից, և յուխտէ
եկեղեցւոյ՝ կամիցի կուսան լինել, բարւոյ գործոյ
ցանկայ, համարձակ լիցի վանս չինելոյ ի տեղիս
տեղիս, ժողովեալ օրինաց և կարգի սրբութեան,
զգուշացի ի կերակրոյ պարկեշտանալ, և ի զի-
նուորական զգեստոէ հեռ անալ, պճնաւորեալ
նմանեսցի պաշտօնէից հրեշտակաց Աստուծոյ, և
զուարթնոց երկնից: Զի և Ենուու պաշտօնեայն Մով-
սիսի, և սպասաւոր սրբութեանն, և Եղիա նախան.
ձաւորն Աստուծոյ, և Երևմիա մարգարէ, և մարգա-
րէն՝ Մկրտիչն Յովհաննէս, սոքա ամենեքիան կու-
սութեամբ և պարկեշտութեամբ կատարեցին զկեանս
իւրեանց, բռնութեամբ կալեալ յափշտակեցին զար-
քայութիւնն երկնից:

Հարց
հետ.
առաք.
ժղ ճղ

Որոյ մոնոզութիւն խոստացեալ է կամօք և
ոչ ի հարկէ, և խնդրէ ամսուսնանալ՝ իբրեւ զուրա
ցողն և դարձ ոչ է ի կարգ քահանայութեան, ի
դատաստան անձին մի խարեսցի:

Անկեւը.

Ոյք յուխտէ անտի իցեն՝ երիցունք, կամ սար-
ժե յե կաւագունք, կամ ոք ի պաշտօնէից, և հեռի իցեն
ի մսոյ, և միտք իւրեանց յօժարիցեն ի ճաշակել,
համարձակ կերիցեն, և մի գաղտարար, ապա եթէ՝
կամք իցեն՝ պահիցեն, ընդունին կանոնք զերկոսին,
ապա թէ՝ ոք պիոծ համարիցի՝ կամ զբանջար կամ
զհաց, որ մասու իցէ, ոչ ընդունին զնա կարգք ե-
կեղեցւոյ:

ի յժ

Վասն այնոցիկ՝ ոյք ի չափ հասակի հասեալ

իցեն, և կուսութիւն խոստանայցեն պահել, և ստեցին խոստմանն, ի չնոռթիւն անկան, կոյս այնուհետեւ ոչ կարեն վնել, այլ եղիցին սոքա՝ որպէս այն՝ որ երկուս կանայս արարեալ իցեն. զսահման նոցաընկալցին, և զապաշխարութիւն, թ. ամ. ընդ ձեռամբ առ դրանն, և Ա. ամ. մտեալ յեկեղեցին՝ ընդ ապաշխարողս ելցի. զջերմութիւն ապաշխարութեանն տեսցեն, և հաղորդեացին օրինաց. բայց յօծումն քահանայութեան՝ մի մերձեսցին, այլ վասն կուսանացն՝ որ մերձենային առ ոմանս, իրեւ քեռք, զայնպիսիսն խափանեցաք. զի մի եւս լիցին:

Կէ մարթ քահանայի և ուխտաւորաց՝ առանց
իս նիթ հրամանի եպիսկոպոսին ի ճանապարհ ուրեք երթալ!

ծա նիս Զէ մարթ քրիստոնէից և ուխտաւորաց՝ խալո
ինչ տեսանել, կամ երդս ի հարսանիս, կամ յընթ-
րիս, այլ մինչեւ մտեալ վարձակաց և կատակաց.
այլ ցած ուտել, և գնալ ի տունս իւրեանց:

Գրիգ. Որ զկուսութիւն իւր Աստուծոյ նուիրեաց և
լուս. ապա ապականեցաւ, եօթն ամ ապաշխարեսէ:
ժգ

իթ յծ Կոյս՝ որ նուիրէ զանձն իւր Աստուծոյ, նոյն-
աէս և մոնոզոն, մի իշխեսցէ ամուսնանալ ապա
եթէ գտցի, ի հաղորդաւթենէն անկեալ հեռացի, և
եպիսկոպոսն տեսցէ զվարսն, և որպէս կամի, մար-
դասիրեսցէ:

Բարսզ. Կուսանաց՝ որոց միանգամ խոստացեալ իցէ
ժողով իւրեանց Քրիստոսի նուիրել, և զդասու-
թեամբ և համեստութեամբ զնալ, ապա դարձեալ
անկանիցին ի մարմնաւոր ախտս, և անարգեսցին
զդաշինսն, զոր եղին առ Աստուծած, և արդ՝ եթէ
այրութիւն նուազ գտանի քան զկուսութիւնն, ա-
պա յայտ է թէ՝ և մեղանցել կուսին՝ առաւել չար-
է, քան զայրւոյն. Նւ արդ՝ տեսցուք այժմ զգրեալսն
ի Ծիմոթիւ ի Պողոսէ. զոր ասէցն՝ թէ ի մանկա-
մարդաց այրեացն հրաժարեաց. զի յորժամ խայտան,
զՔրիստոսիւ, ամուսնանալ կամին. Իսկ զդասու-
տանն ընկալցին, զի զառաջին հաւատսն արհա-
մարհեցին, իսկ եթէ՝ այրին ընդ այնպիսի ծանր
տանջանօք է, որպէս է՝ որ ի Քրիստոս հաւատս
ունին՝ անարգեն, և զինչ կարեմք մեք զմտաւ ա-
ծել յաղագս կուսին յանցանաց, որ նոյն ինքն

հարսն Քրիստոսի, և սպաս ընտիր, և նուէր Աստուծոյ կոչեցեալ, ապա յայտ է թէ՝ այրին որպէս զաղախին ապականեալ դատապարտի. իսկ կոյսն՝ ընդ դատասահնօք շնացելոցն անկեալ կայ:

Ժա ոլե Իսկ հաւատաւորացն պոռնկութիւն, մի ոք համարեսցի յամուսնութիւն, այլ մանաւանդ յափշտակել զնոսա յայնպիսի շոշափմանէ. Քանզի այսոքին կմասաք եկեղեցւոյ՝ օգտութեան զգուշութիւն դործեն, և զմէնջ՝ հերձուածողաց բռնահարութիւն ոչ գտանել:

Իթ ոծդ Որ զկուսութիւն խոստացեալ է պահել, և անկցի ի խոստմանէն, և շնայցէ ընդ ումեք, նոյնպէս և որ զմոնոզութիւն խոստացեալ է պահել, և անկցի ի շնութիւն, զամենայն ժամանակս կենաց իւրեանց ապաշխարեսցեն:

Բարսզ. թ. Եթէ ոք կուսութիւն խոստանայ պահել՝ և զ ոձա պոռնկի, զամենայն աւուրս կենաց իւրոց ընդ ձեռամբ կացցէ:

Լ չե Ուխտաւոր մի ի ճանապարհ ունիցի զմարմնաւոր կանայս, վասն սիրոյ, և մի տեսցէ զպաւկեալս, և մի ինքն դիցէ պսակ, կամ առնիցէ մըկըրտութիւն, կամ օրէնս տալ կանանց, այլ ի մտանել արեգականն, երթալ ի տեղիս իւրեանց, և եթէ յանդգնին, նզովնել եղիցին ի Քրիստոսէ:

Ղ շը Որ մոնոզութիւն խոստանայ, և կին առնէ, ուրացող է, նոյնպէս և քահանայ:

Լէ Ադ Զմոնոզոնաց զարանց ոչ լուաք, բայց միայն այնոցիկ՝ որ իւրեանց կամաւ ետուն զանձինս ի կարգ մոնոզութեան, որք ի ձեւն լրութեան՝ համարեցան հրաժարիլ յամուսնութիւնէ. սակայն և ի նոսա պարտ է յառաջադոյն եկելոց ի կարգս նայեցեալ, և քննել զայժմու եկեալքս, և առնուլ ի նոցանէ խոստովանութիւն՝ չլինել մարմնասէր, և ոչ յանդուգն վարս վարել. իսկ ապա թէ՝ վրիպումն ինչ լինիցի ումեք անկանիլ յարատ պոռնկութեան, արժան է զայնպիսիսն խրատել. ի կարգ ուղղութեան ածել. զի այր՝ որ ընդ կնոջ միաւորեալ ընակի, և ոչ շատասցի իւրով ամուսնան, և անկանի ի պոռնկութիւն, զայնպիսին ընդ պոռնկին համարել. և առաւել յաճախեսցուք ի վերայ նորա զպատուհասն. քանզի և կանոնք զայս ուսուցանեն:

Աթ չժդ Վասն այնոցիկ՝ որք զանձինս խրեանց նուի. ըեցին Աստուծոյ, և շնան և կին առնեն, և արանց լինին է. ամ, ասլաշարեսցեն, և բազում տրօք աղքատաց՝ արժանի լիցին օրինաց:

Հէ շծր Թէ ուխտաւոր եկեղեցւոյ, կամ քահանայ ի պղծութեան անասնոյ գտցի, մերժեսցին ի կարգէն իւրեանց, եւ մինչեւ ի վախճան ընդ ունկնդիրս կացցեն, և եթէ սրտի մտօք դարձցին հեծեծանօք, արժանի լիցին օրինաց:

Ճը պիսզ Այս կամ կին ուխտական, կամ շնորհաց տէր. մի իշխանցէ ի բէմ ելանել, կամ սպաս ունել, կամ ճրագ լուցանել, և եթէ համարձակի ոք նզովեալ եղիցի:

Ճհգ պիսթ Թէ ոք ուխտական, կամ դպիր, ժողովրդեանն առաջնորդէ, և հրապտրակաւ աղօթէ, կամ շնորհս առնու յինքն, կամ պտուղ, կամ ասլաշարութիւն դնէ մեղաւորաց, կամ վասն տդիտութեան դքահա. նայն արհամարհէ, եղիցի ընդ խաչահանունսն Քրիս. տոսի:

Գրէդ. Որք կուսանալ խոստացան Աստուծոյ, և պոռ. **Աստծը.** նըկեցան, Զ ամ, արտաքը մնասցեն. Բ. ի ներքս ընդ լսողսն, ոչ հաղորդեալ՝ ապա առցէ զձե կու սանի՝ և հաղորդեսցի:

Սահակ. Հարց. — Եթէ պարտ է ուրկի եւ բորոտի ոքէմ վերջն. առնուլ կրօնաւորութեան, և յանապատի բնակիլ առաքինութեան աղագաւ:

Պատաս. — Զէ պարտ՝ այլ ի հիւանդանոցս ընդ ընկերս հաւասարիլ:

Սիօնի Կրօնաւոր՝ ուր առեալ է զկրօնս սրբութեան, **կթզկ.** և տեղափոխ լինի յուխտէ յուխտ, արգելեալ լիցի, **ժեւ ռմլ** և մի ոք իշխանցէ զայնպիսին ընդունել. այլ ուր ընծայեցան Քրիստոսի, ի նմին տեղւոջ կատարես. ցէ զառաքինութեան իւրոյ զհանդէս՝ և կատարես. ցի. բայց եթէ յառաջնորդաց կոչեսցի յառաջ՝ յառաջնորդութիւն եկեղեցւոյ, և կամ վարդապետու. թիւն ունիցի ի լրումն աստուածեղէն ուսման:

Սւանդ. Հաւատաւոր՝ թէ գայթակղեսցի, խորգով և սգով մոցէ յապաշխարութիւն, լից ամ, արտաքոյ դրան, և երեք ամ, ընդ ասլաշարողս, և օրէնս մի առցէ:

Ներս.
Հնորդ. Ոչ է պարտ կուսան կրօնաւորի, կանանց
ճիշտ ունձը խոստովանութիւն առնել բայց եթէ՛ երկիւղ մա-
ճիշտ հոռ իցէ, և այլ երեց մերձ ոչ լինի.

Սոսոյ
Ճող. Վեցնրորդ՝ կրօնաւորաց միս ոչ ուտել, միա-
բան կալ ի վանսն, և առանձին իրս ոչ ստանալ:
զ զ

ԺԵ

ՅԱՂԱԳՍ ԽՈՐՀՐԴՈՅՑ ՊՍԱԿԻ ԿԱՄ ԱՄՈՒՄՆՈՒԹԵԱՆ

Առաջ.

Կարգեցին առաքեալք և եղին հաստատու-
թեամբ, եթէ խկզբաննէ զուգեաց ամուսնութեամբ
զմարդն, և օգնական արար միմեանց՝ և օրհնեաց
զնոսա. նոյնպէս սահմանհալ և հաստատեալ առա-
քելական հրաման, սրբութեամբ զուգիլ յամուսնու-
թիւն՝ և օրինօք ի ձեռն աջոյ քահանայութեան՝ և
օրհնութեամբ զուգեացին. բայց որպէս Մովսիսի-
պատուիրէր արարիչն Աստուած, թէ՛ պատուիրեան
որդւոցն խրայէլի, ես եմ տէր աստուած ձեր, զգու-
շացարուք պատուիրանաց իմոց, և մի՛ գնայցէք
ըստ կրօնիցն եգիպտացւոց, ուստի ելէքն. և ըստ
գնացից Քանանացւոց մի՛ գործէք:—Եւ ասէ՛ մարդ
ոք՝ մարդ, առ ամենայն ընաւանութիւնն մարմնոյ
իւրոյ մի՛ մերձեսցի, յայտնել զառականն մերձաւո-
րի արեան իւրոյ, զառականս դստեր քո մի՛ յայտ-
նեսցես, զառականս քեռ քո՞ թէ առ ի հօրէ իցէ,
կամ ի մօրէ, մի՛ յայտնեսցես. զառականս կնոջ հօր
քոյ՝ մի՛ յայտնեսցես, զառականս հօրաքեռ քոյ մի՛
յայտնեսցես. զառականս քեռորդւոյ քոյ մի՛ յայտ-
նեսցես, պղծելով ընդ նոսա:—Սոյնպէս և յերկրոր-
դումն կարգեաց օրէնսդիրն Մովսիս, եւ ասէ՛ անի
ծեալ լիցի՝ որ ննջիցէ ընդ կնոջ հօր իւրոյ, զի
յայտնեաց զաներեւոյթսն հօր իւրոյ, անիծեալ լիցի՝
որ ննջիցէ ընդ քեռն իւրում, որ առ ի հօրէ իցէ
կամ առ ի մօրէ եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն
եղիցի, եղիցի: Նոյնպէս եւ սահմանեալ առաքելա-
կան կանոնաց, մարդ ոք՝ մարդ, առ ամենայն ըն-
տանութիւնն մարմնոյ իւրոյ մի՛ մերձեսցի՛ կամ շնու-
թեամբ, կամ ամուսնութեամբ, մինչեւ ի չորրորդ
զարմն չունի իշխանութիւն առնուլ:

Առաք.
է ձեւոն
կղեմ.
կր զգ

Եթէ ոք զկոյս բռնաբարեալ կալցի, որոշեսցի.
եւ մի լիցի նմա արծան այլ առնուլ, այլ զնոյն
իսկ՝ ընդ որ հաճեցաւն, թէպէտ եւ ի տառապելոց
ոք իցէ.

Հարց կե-
տեղաց
առթց.
ժդ ճլր

Որ զհետ միմեանց մեռանին մինչեւ ցերրորդն,
թէ վասն որդեծնութեան, կամ վասն տնաբարու-
թեան իցէ՝ ընկալցի սուրբ եկեղեցի յապաշարու-
թին, ապա թէ՝ որդիք դուռին՝ եւ տնտես կայցէ,
մերժեցի որպէս ամենաչար պոռնիկի:

Ճե ճլր
Նիկ. Բ.

Զառեւանդն՝ եթէ որդիս ծնցի, եւ հայր եւ
մայր եւ աղջիկն չկամիցի, մի ինչ վնաս կրեսցէ ի
չար գազան ոգւոյն՝ անդրէն դարձուցանել:

իդ ճձթ
Ճարտ է զերկրորդ ամուսնացեալսն՝ յետ ե-
թ ճչե ըից ամաց՝ չնորմին արժանի առնել:

ճդ ճձթ
Զխօսեալ աղջկունսն, եւ յայլոց յափշտակեալս,
պարտ է յառաջին խօսեցելոյն ի բաց տալ, թէ-
պէտեւ բռնազրուեցան:

ճդ ճղթ
Կիս եթէ ամուսնացի երկուց եղբարչ, մին-
չեւ ի վախճան որոշեսցի:

ճէ ճհդ
Ոչ է պարտ ի քառասնորդսն, կամ յաւուրս
Պենտէկոստէից, կամ ի կիւրակէսն ամենայն, հար
սանիս կատարել:

Անկեւը.
ժք յը

Եւ որ միանգամ խօսեալ աղջկունք, եւ զու-
գեալ գտանիցին, եւ յետ այնորիկ՝ այլք յափշտա-
կեցին. կամ եղեւ զի անդրէն տայցեն՝ որում խօ-
սեալն էր, եւ եթէ ի բռնութիւն ապաստանիցէ,
մի թողցեն:

Լաւոդ.
ա յդ

Զի չէ մարթ՝ ըստ եկեղեցւոյ կանոնաց. ոյք
ազատութեամբ եւ օրինօք բնակեցան ի միտսին, և
զերկրորդ հարսանիսն մի գաղտ արաօցեն, բայց
իբրև փոքր ինչ ժամանակ անցեալ իցէ եւ պատ-
րաստիցեն աղօթից եւ պահոց, ապա թողացուցա-
նել նոդա եւ համարձակիլ սահմանեցաք:

Խթ նլը
Անոյ Կե-
սարեսոյ
գ յիդ

Ոչ է արժան ի քառասներորդսն հարսանիս
առնել, կամ ի ծնունդս ուրուք տօնս առնել:

Ժամանակն յայտնապէս է, զոր սահմանեցաք, այլ
դարձ նոցա եւ հաւատք, թէ փութութեամբ ինչ
իցէ՝ կարճել զժամանակն:

Ե պձեւ Այլ վասն չորրորդին եւ հինգերորդին, որ ու նին կանայս, օրէնք չեն դատաւոր, եւ եկեղեցի ոչ ընդունի, բայց եպիսկոպոսն գիտացէ:

Թաղ. Հարց — Որ մի մօր կաթամբք սնեալ են՝ օ առար. տարք ի միմեանց, արժան է ամուսնանալ: լա նղղ Պատոս. — Զէ արժան, զի ծնող եւ սնող մի համարի են:

Ա նղէ Հարց. — Եթէ ազգականք ամուսնանան, զի՞նչ արտացուք:

Պատոս. — Քակել արժան է ի միմեանց եւ ծանր ապաշխարութիւն դնելի վերայ, զի չէ ամուսնութիւն, այլ յարակայ պոռնկութիւն, եւ ընդ անիծիւք արարչին:

Փէլիպ. Կին թէ յամուլ դիպեսցի՝ անգիտաբար ամուսնանալով, անմեղք են, մի՛ որոշեսցին ի միմեանց.

Բ 2 իսկ զոր յայլոց արանց փորձեալ իցեն, եւ յետոյ այլք առնուցուն զկանայս սնպտուղս, նոքա են ըստ նմանութեան քաղլից եւ խովից, որք զվայրե նանան միայն կամիցին, պարտապան եղեալ աս տուծոյ. նոքա զարողագիտաց զդատաստան ընկալցին, եօթն ամ, արտաքոյ եկեղեցւոյ ապաշխարես ցեն, եւ տասն ամ՝ յեկեղեցի մտցէ եւ ելցէ ընդ ապաշխարողս, եւ ապա հաղորդեսցի օրինաց:

Գրեգ. Թէ ոք առեւանգ արասցէ, պսակն անվաւեր լիցի, եւ պսակեալն՝ ում կամիցի լիցի:

Ա.Յան. Հարց. — Որք զուգաւորին յամուսնութիւն միաժամկեան, յաւուր շաբաթու եւ կիւրակէի, հրաժարենի պարտ է ի միաբանութենէ, եւ յորս արժան է ունիլ իշխանութիւն մերեննալոյ:

Պատոս. — Որպէս յառաջն ասացի, եւ այժմ ասեմ, առաքեալն ասաց, մի զրկէք զմիմեանս, բայց եթէ ինչ ի միաբանութենէ առ ժամանակ մի. զի ուխտիցն պարապիցէք, եւ դարձեալ ի նոյն դարձնիք. զի մի՛ փորձեսցէ զձեզ սատանայ՝ վասն անխառնութեան ձերոյ. բայց զշաբաթ եւ զկիւրակէ պարտ է հեռանալ յամուսնոյ. զի ի նոսա հոգեւոր պատարագ մտաչի աստուծոյ:

Իա շծը Հարց. — Եթէ այր ոք՝ ոչ լինիցի ի գործ այրութեան, եւ կինն երանէ ի նմանէ, թէ ոք զկինն զայն կին առնիցէ, ընդ հանեալ կանայսն պարտէ համարել զայնպիսին, եթէ անխիղճ ունել, կամ ե-

թէ այրն չարձակէ զիլինն ի բաց, եւ ասասցէ այս
պէս՝ թէ ինձ մասն հասեալ յաստուծոյ, կաց եւ
պաշտեա զիս մեք զինչ պատասխան արասցուր:

Պատաս.—Զէ արժան արձակել, եւ ոչ ձեզ թո
դացուցանել նմա:

Իդ շկ Հարց.—Թէ կին ուրուք հաշմեսցի, եւ ասէ¹
ցայր իւր, եթէ ես աւասիկ չեմ արժանի առնակ
նութեան, արա գու քեզ՝ այլ կին, որ քեզ պիտա-
նի է, եւ զառւն քո չէն կալցէ, եւ ինձ ամ ըստ
ամէ հաց եւ հանդերձ տուր, եւ ես նստայց առ
եկեղեցեաւդ մինչեւ ի վախճան ժամանակի իմոյ, եւ
նա առցէ յանձն՝ առնել զամենայն. ընդ պատու-
հասիւ ինչ են իրքն, զի այլ կին առնէ, թէ ան-
վնաս:

Պատաս.—Վնասակար է՝ ոչ է իշխանութիւն
այլ կին առնել. ցորչափ այն կենդանի է:

Ճդ ոժթ Հարց.—Թէ ոք ի քրիստոնէից լինի մող, եւ
կին նորին ի քրիստոնէութեան հաստատուն կայ,
խիզն ինչ կնոջն ընդ մոդի առն կեալ՝ թէ ոչ,
կամ սրբութեան հաւասարի՝ համարձակութիւն իցէ
թէ ոչ:

Պատաս.—Ի սրբութիւնն չէ իշխանութիւն մեր-
ձենալ, վասն զի նա եւ այր իւր, մի մարմին են,
եղիցին ասէ երկոքիան ի մարմին մի:

Բարողե

Իսկ երբորդ ամուսնութեանն օրէնք ոչ գոն,
վասն զի օրինացն չամարեցաւ ինչ այսպիսի, այլ
որպէս արտաքս ինչ՝ յեկեղեցւոյ ընկեցեալ տեսա-
նեմ: — Եւ դարձեալ հրապարակագոյժ առնել՝ չէ
բարուք, որպէս հաճոյ թուեցաւ ոմանց ասել, թէ
լաւ է այս քան զպունկութիւն. բայց ոմանք եւ
վասն չորրորդ ամուսնութեան, բազում անգամ
սահմանեցին անուանելով այնուհետեւ ոչ չնութիւն,
այլ բազում ամուսնութիւն մտնաւաճնդ ըստ օրի-
նացն զպունկութեան իսկ գտանջանս ընդունել: —
Վասնորոյ եւ տէրն իսկ Սամարցւոյն ճառեալ ա-
սէր, թէ կինք այր վոյսեալ է քոյ, եւ զոր այժմդ
ունիս՝ չէ քոյ այր, եւ այսպիսեացս՝ ոչ եթէ կա
նոնաւ ինչ զնել ապաշխարութիւն, այլ ըստ կամաց
սովորութեան, բայց պարտ է զայնպիսիսն ոչ օտա-
րացուցանել յեկեղեցւոյ Աստուծոյ, այլ լոկ արժա-
նաւորք լիցին ի պաշտամանն՝ արտաքոյ եկեղեցւոյ,
եւ ի հաղորդութենէ հեռի եղիցին, եւ այսպէս ցուց:

